

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Odsherreds Efterskole

66. årgang, nr. 2.

1976

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

TOMRUM.

Forfatteren Villy Sørensen siger et sted, at frigørelsen fra den kristelige metafysik efterlader menneskets metafysiske behov udækket.

Med andre ord, den der lever frigjort eller frigør sig, fra sin kristne arv, lever i et åndeligt tomrum. Der er opstået et nyt marked, hvor mulighederne for at afsætte sine ideer pludselig er store. Tilbudene er mange og salgsmetoderne ofte usmagelige, hvad den standende indoktrineringsdebat afslører.

Intolerance, fordomme og uvidenhed er kampens mest anvendte våben, vil man sikre sig tilhængere, er det gamle ord om, at hensigten helliger midlet, er påny blevet aktuelt.

Det kristne budskab er i debatter blevet et tilbud sidestillet med alle de andre tilbud lige fra marxisme over jehovas vidner til guruens lære.

Vi kan være utilfredse med dette - vi kan planlægge en strategi og bruge samme våben som modstanderne og indoktrinere vore ideer -

Men: vi kan jo også ganske enkelt gøre vor pligt. Holde det vi lovede i dåben, at oplære dem i den kristne børnelærdom. Hvis samtlige hjem, kirker og skoler tog den opgave, som de frivilligt har påtaget sig, alvorligt og underviste jævnt og sandt i et forståeligt sprog, da ville "tomrummet" ikke opstå, og behovet for at få det fyldt ikke være til stede.

Det er aldrig for sent at begynde, og må dette være en opfordring til alle, der på nogen mulig måde kan komme til at lære dagens børn og unge at holde alt det han har befalet, se da vil han være med os alle dage ind til verdens ende, og talen om tomrum vil forstumme.

NYT FRA SKOLEN

Så er der igen gået for lang tid, men dagene flyver afsted med store og små oplevelser, med sorger og glæder og arbejde nok til dobbelt så mange hænder som vi har. Selvfølgelig er vi trætte når dagen er gået, men det er en træthed, som kan soves væk og det gør, at den er til at bære, og når vi så yderligere får lov til at opleve at noget lykkes, så kan dette brev kun blive glade oplysninger til jer.

Siden sidst, har vi afsluttet med et hold, der drog glade og tilfredse af sted. Vi havde den glæde, at 18 af dem gerne ville komme igen, hvoraf en enkelt var for 3. år.

Desværre måtte vi også tage afsked med 4 kolleger, der har været med til at bygge skolen op. Det drejede sig om hr. og fru Leinum, Henning Lysholm Christensen og Villy Jepsen. Af forskellige årsager ønskede de at prøve noget andet, men må jeg benytte pladsen her til at takke for indsatsen i de første svære år, hvor så mange ting skulle formes og sættes på plads. De har alle 4 hver for sig bidraget til, at skolen har sit ansigt og sin form. Vi ønsker lykke og velsignelse i jeres nye virke.

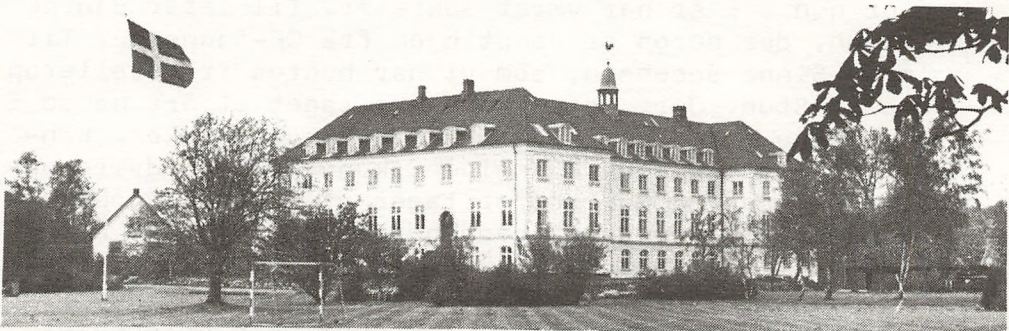
Det er naturligvis ikke let at finde erstatning, men på en forunderlig måde var vi pludselig igen fuldtallige. Her vil jeg gerne byde velkommen til Frk. Anne Standrup, der er kommet direkte fra KFUK i London, hvor hun i 5 år har været sekretær. Til lærer Bjarne Jensen, der netop er vendt hjem fra CF-tjeneste. Til lærer Sinna Jacobsen, som vi har hentet fra Svallerup skole. Stud. Jur. Peter Venø har taget et års pause i studierne for at prøve kræfter på pædagogikken. Konsulent Allan Olsen, Svinninge, kunne ikke undvære undervisningen og har derfor taget et "halvdagsjob" hos os. Lærerstudernede Jørgen Andreassen, Holbæk, har også haft lyst til praktik og læser nogle timer her. Og så er der naturligvis alle vi "gamle", så der er tængsel ved kaffebordet kl. 10, når hele personalet tager "et frikvarter".

Elevholdet, som det hele jo samler sig om, ankom den 18. august fyldt med forventninger, spænding og liv. Hvad skulle året bringe? Ud over ønsket om kundskaber var der også ønske om kammeratskab, fællesskab og fest!

Holdet på ialt 82 blev fordelt på 5 klasser (een 8. 2 9. og 2 10. klasser) Alle værelser, klasselokaler og rum måtte i brug. Desuden var der mange henvendelser som vi desværre måtte sige nej til.

Så begyndte hverdagen, hvor tilrettelæggelsen skulle stå sin prøve. Af nyhederne i år bør vel nævnes vort forsøg med faget arbejdskundskab, hvori vi lægger flere ting. Først ønsker vi at lære eleverne, at bruge hænder og værktøj rigtigt i såvel have, som køkken og rengøring. For det andet mener vi også, at det er rigtigt, at eleverne bidrager til hverdagens arbejde som noget naturligt og de vænnes til at tage medansvar for alles velbefindende. Det ser ud til, at alt går efter beregningerne og vi kan kun være tilfredse med forsøget, som vi allerede arbejder på at udbygge. Angående skolefagene, så måtte mange til at tage fat for at indhente det forsømte, og efter en periode ser det ud til, at de kan lide at arbejde, og der nåes da også mange fremskridt.

Endelig kam vi da i gang med at få skolen malet. I 5 uger havde vi stillads omkring "slottet" og mange blev overrasket over, at der pludselig stod en mand uden for vinduet på 3. sal, og undervisningen måtte tit standses, fordi maleren var mere spændende end læreren. Men når vi ser resultatet var det umagen

"Det hvide Slot på Lammefjorden" er igen blevet hvidt!

værd. "Det hvide Slot" er igen blevet hvidt. Alle er velkomne til selv at se underværket. Mens vi var så godt i gang med at pynte op tog vi spisesalen med. Vi havde længe været plaget af støjen under måltiderne, hvorfor vi forsøgte os med et nyt loft. Det blev de kendte Rockwool-bats, der blev lagt op i trælistes. Det var et vovestykke, og meningerne var delte, men efterhånden som væggene blev tapetseret mer hessian og farverne blev afstemt voksede tilfredsheden. Alt ialt synes vi at salen nu er hyggelig med nye gardiner, lamper og farver, og ikke mindst, at støjniveauet er dæmpet så meget, at det er muligt at nyde maden i ro.

Som I kan se, har der været arbejde nok at tage vare på, men det værste er tilbage, for efter en undersøgelse af tagkonstruktionen, meddelte vor arkitekt, at der var råd i tømmeret mange steder, især under kvistene. Dette er fremkommet ved utætheder i taget, som på grund af konstruktionen ikke kan understryges. Endvidere har vi haft besøg af brandkommisionen, der påpegede adskillige problemer ved værelser og gange på 3. etage, som meget vanskeligt kunne klares, men som skulle klares dersom vi ønskede at elever skulle sove der. Disse ting tilsammen fik bestyrelsen til at vedtage, at øverste etage lukkes i første omgang og at der ansøges om tilladelse til at bygge et elevhus i haven med plads til 24 elever. Dette hus tænkes placeret bag cykleskuret, men herom senere. For øjeblikket indhenter vi priser m.m. Det bliver nok dyrt, men er desværre nødvendigt.

Når taget er repareret er det så meningen at nyindrette fællesrum og undervisningslokaler øverst oppe. Endelig er der endnu en opgave at løse, nemlig udvendige trapper i gavlene. Det vil sikkert ikke pynte bygningen, men arkitekten har tegnet en pæn trappe, som ikke skæmmer mere end højst nødvendigt.

Ja, det blev en lang smøre om alle de "store" forandringer. Småtingsafdelingen bliver der ikke plads til her denne gang. Hvis I synes, at det hele lyder drabeligt, så er I hermed inviteret til at komme ind og se og få en snak omkring jeres gamle skole. Vi er alle interesseret i kontakt med den fortid, hvorpå vi bygger vor nutid og planlægger en kommende fremtid.

FORMANSKIFTE !

Til bestyrelsesmødet den 4. oktober 1974 meddelte provst C. P. Agger, at han af helbredsmæssige årsager så sig nødsaget til at frasige sig posten som bestyrelsesmedlem, og dermed også posten som bestyrelsens formand.

I den anledning må det være mig tilladt, på skolens vegne, på forgængeres og på tidligere såvel som nuværende personales vegne at sige tak for godt lederskab og tjeneste i de mange år. Provst Agger indvalgtes i bestyrelsen for Fårevejle Højskole i 1951 af Indre Missions Hovedbestyrelse, med den opgave sammen med pastor Bartholdy, forstander Edv. Jensen, folketingsmand Julin, købmand Sacho, forstander Andreassen og fabrikant Vald. Olsen, at formidle skolens overgang til sygeplejehøjskole. Da pastor Bartholdy i 1959 fratrådte som formand for bestyrelsen faldt valget som formand naturligt på provst Agger, der siden har ledet bestyrelsen dygtigt, retlinet og værdigt.

Det faldt i provst Aggers lod, i 1972, at være med til at omstrukturere Fårevejle Højskole og indkøre Fårevej-Odsherreds Efterskole, hvilket blev gjort solidt og godt. Vi, der var med i disse processer, takker for den tillid og åbenhed provst Agger altid mødte os med, og som gav os så rige og sikre arbejdsbetingelser. Vi ønsker Guds velsignelse over provst Agger og hans hustru og håber, at de trods svigtende helbred må få mange rige år endnu.

Da den ledige plads som formand for bestyrelsen for OE skulle besættes, var det helt naturligt og eenstemmigt, at man pegede på gårdejer Jens Juel Petersen, der har siddet i bestyrelsen siden 1965, hvor han af Indre Missions Hovedbestyrelse blev valgt til at afløse afdøde folketingsmand Julin.

Vi ønsker Guds velsignelse over dit fremtidige virke og beder til, at det må blive til gavn og glæde for os alle og til velsignelse for den ungdom, der befolker vor skole.

JN

Vi lader iøvrigt vor nye formand præsentere sig selv med en artikel han har skrevet til bladet "Efterskolen".

Taknemlig over, at der er plads for de frie skoler

At være medlem af en bestyrelse er som regel noget, man enten er blevet valgt eller opfordret til. Af Indre Missions bestyrelse blev jeg spurgt, om jeg ville være den ene af Indre Missions fire repræsentanter i Odsherreds Efterskoles bestyrelse.

Det sagde jeg ja til. Derfor er jeg medlem af skolens bestyrelse.

Jeg havde nogle år været medlem af det udvalg, som administrerede Fårevejle Sygeplejehøjskole.

Jeg kendte altså den skole, som nu er blevet efterskole for unge fra 14 til 18 år.

Hvad er det så, der gør, at jeg er villig til at fortsætte i et bestyrelsesarbejde, også under de nye former?

1. Ansvaret og forpligtelsen over for de mennesker, som engang satte noget ind på at få rejst de mange skoler i vort land.

2. Erkendelsen af, at skal de drives videre, må der stadig være nogle, som er villige til at påtage sig et bestyrelsesarbejde, som i sagens natur også vil tage noget af ens tid.

3. Taknemmeligheden over, at der i vort skolesystem også er plads til de frie skoler, hvor vi ved fornuftige bestyrelsessammensætninger kan fremme det syn, den idé, som vi ønsker, at den enkelte skole skal have.

4. At være med til at støtte og opmuntre det forstanderpar, de lærere og medarbejdere, som bruger deres tid og kræfter, for at den enkelte skole kan leve op til sit formål. Ud fra erkendelsen af, at i en tid, hvor der satses meget stærkt på børns og unges uddannelse, er det en værdifuld ting, at vi i hele dette mønster også kan tilbyde undervisning og ophold på f.eks. Odsherreds Efterskole med dens kristne livssyn og livsmønster.

Når jeg meget gerne vil have tilknytning til en kristen ungdomsskole, er det fordi, jeg me-

ner, at skolen netop nu lever op til sit formål som aldrig før.

I en tid, hvor vi fra kristent hold gang på gang erkender den mangelfulde kristendomsundervisning i mange af vore skoler, har vi her mulighed for hvert år at undervise de 70-80 elever i kristendom og vise dem, hvad kristen livsform er.

Da det viser sig, at en meget stor del af disse unge kommer fra kristendomsfremmede hjem, er vi altså her i en af de yderste fronter, hvis vi stadigvæk skal tage talen om at nå længere ud med evangeliet alvorligt.

Jens Juul Petersen

Gårdejer Jens Juul Petersen, Torsløse, medlem af bestyrelsen for Odsherreds Efterskole.

Forstander og personale på Odsherreds Efterskole ønsker skolens venner og elevforeningens medlemmer en rigtig god jul og et velsignet nytår!

Julens kerne i en nøddeskal

af fabrikant Valdemar Olsen, Tølløse

I begyndelsen var Ordet

Ordet var liv.

Ved Ordet er alt blevet til.

Ordet er Gud selv, - Jesus Kristus.

Ordet - Jesus Kristus - tog bolig hos os fuld af nåde og sandhed . . .

Således elskede Gud verden . . .

Det er julens kerne

Men julens kerne er gemt inde i livsgådens skal, som vi ikke selv kan knække.

I vor bibel er der imidlertid givet os et utal af hjælpemidler hertil. Sådanne hjælpemidler findes også i vore salmer og sange. Her er en af dem:

Kom lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud.

Her er en anden:

Nåde, at han fandt mig,
nåde, at han vandt mig,
nåde, at han bandt mig fast til sig.

Det er julens kerne

Skal vi så ikke tillidsfuldt stole på - vi kalder det at tro på - Ordets almægtige, livgivende skaberevne og derefter i vort lønkammer svare:

DIN NÅDE JESUS ER OS NOK (2. kor. 12, 9)

Da kan vi finde ind til julens kerne: Guds nåde og Guds fred - også i vor lille nøddeskal.